

FÖRSTA DELEN; PELLE SNYGG OCH BARNEN I SNASKEBY**SCEN 1.**

En skylt syns med ortnamnet "SNASKEBY".

VÄRDEN

Vi befinner oss nu, som ni ser på skylten, i staden Snaskeby
Där varenda kotte visst, tycks tvål och vatten sky.

Här råder verklig brist på vett och etikett
Och över hela staden känns en tydlig stank av svett.

Värdarna ryggjar liksom bakåt av stanken och håller för näsan.

VÄRDEN

Men något är på gång i stan, en ny figur har här syntts till
och snart det här blir andra bullar, när han storbyk ställa till

Smutsiga och trasiga barn kommer intramsande.

VÄRDEN

Se där kommer ju orsaken till den otäcka odören (J)
Det var inte igår nån av dom var hos frisören. (O)

Dessa ungar ständigt med varann både slåss och bråka (J)
Och när de gottesugna är, de ur näsan petar kråka(O)

Snaskebybarnen petar kråkor och börjar hojta sin ramsa.

BARNEN

Vi barn som bor i Snaskeby
Vi gillar inte vatten, fy!
Att tvättas inget nöje är
Och kammen den är till besvär
Hej hopp, hej hopp, hej hopp!

Nej stampa smuts för hi och hej
Det gör dig glad, det skadar ej
Hej hopp, hej hopp, hej hopp!

Värden "pausar" alla Snaskebybarnen som står frysta.

VÄRDEN

Barnen ut i Snaskeby, hoppar runt så glatt i dy (J)
 Mitt i smutsen sprätta, aldrig de sig tvätta.
 När de skola få sin mat, slickar de båd skål och fat (O)
 Äter just som grisar, släpper högljutt fisar.

Höga fis ljud hörs och Snaskebybarnen luktar på sina fisar. Fortsätter
 ramsan.

BARNEN

Vi barn som bor i Snaskeby
 Vi gillar inte vatten, fy!
 Att tvättas inget nöje är
 Och kammen den är till besvär
 Hej hopp, hej hopp, hej hopp!

Två barn kommer springande och skriker, barnen stannar upp.

EN FLICKA (Estrid B)

Håll upp ett tag med sången!

ALLA BARNEN

Håll upp?

EN ANNA FLICKA (Sofia)

Håll upp ett tag med sprången!

BARNEN

What's upp?

FLICKAN

Om ni nu tysta stå (Estrid B)

Ni nytt ska höra få. (Sofia)

ETT BARN (Saga)

Jag vill inte va tyst!

BARNEN

Inte jag heller!

ETT BARN (Cassie)

Jag vill skutta och skvätta!

BARNEN

Jaaa!

ETT BARN (Cassie)

Och puttast och sprätta!

BARNEN

Jaaa! Hej hopp!

Barnen börjar hoppsa igen men stoppas snabbt

FLICKAN (Estrid B)

Näe men håll käften nu!

Alla barnen närmar sig provocerat

BARNEN

Va!!?

FLICKAN (Estrid) tar fegt skydd bakom den andra FLICKAN (Sofia).

FLICKAN (Sofia) (Långsamt och tydligt, liksom "kraftfullt")

Ja håll käften!

Snaskebybarnen backar undan.

BARNEN

Okej.

Den tidigare skrämde FLICKAN tar sig ton igen.

FLICKAN (Estrid B)

Jo, alltså. Jag såg en gosse nyss så grann

BARNEN

Var då?

Alla barnen lutar sig framåt

FLICKAN (Sofia)

Långt bort ifrån visst kommer han.

Alla barnen lutar sig bakåt

BARNEN

Åh hå.

FLICKAN

Han var så fin och nätt aj, aj! (Estrid B)

Och tvättad var han och, fy baj! (Sofia)

BARNEN (*Med avsky i rösten*)

Fy baj!

FLICKAN

Han var så ren och vit som snö (Estrid B)

Var byxan hans, jag ville ge han spö (Sofia)

BARNEN (*Med ännu mer avsky i rösten*)

Fy baj!

FLICKAN (Estrid B)

Han tittade med en grimas

På mig och sa Åh hu!

FLICKAN (Sofia)

Är alla här i Snaskeby

Lika smutsiga som du?

BARNEN (*Med JÄTTEMYCKET avsky i rösten*)

Fy baj!

ETT BARN (Lola) (*Sjukt upprörd och kränkt*)

Vilken en va! Vilken typ!

ETT ANNAT BARN (Noomi)

Komma här och sticka opp! Han borde få ett nyp!

Alla barnen börjar nypa i luften med händerna och skanderar NYP! NYP! NYP!
Då kommer PELLE SNYGG in i "bilden". Ett barn får syn på "honom" och pekar.

ETT BARN (Cassie)

Titta där!

Alla tittar dit och drar efter andan och backar äcklat.

FLICKAN (Estrid B och Sofia)

Det är han!

Alla barnen skyggar inför denna välputsade figur

POJKEN (Liv) (ironiskt)

Oj så fin han är!

ETT ANNAT BARN

Han badar visst varenda dag (Estrid H)

Han passar inte i vårt lag! (Lola)

BARNEN

Nej inte i vårt lag!

ETT BARN (Saga)

Vad vill den granna sprätten då?

Kom gänget, han skall respass få!

Alla barnen hukar som inför en attack och väser medan de tar ett steg framåt.

BARNEN

Fy baj!

PELLE SNYGG tar ett steg framåt och alla Snaskebybarn backar i avsky.

PELLE SNYGG

God dag, jag heter Pelle Snygg,

Och jag kommit just idag

För att leka med er glad och trygg

I detta muntra lag.

Men när jag närmre er beser

Så märker jag till slut,

Att just som snuskegrisen där

Så ser ni alla ut!

PELLE SNYGG pekar på "flickan" och alla andra backar undan från henne och ser skeptiskt på varandra.

BARNEN

Meh?

Barnen samlar sig snabbt

BARNEN

Så ser vi alla ut!

Pelle skakar förnumstigt på huvudet medan barnen tittar hånfullt på honom.

ETT BARN (Noomi)

Jaha ja. Kamrater, har ni nu förstått

En ny magister visst vi fått

Alla barnen skrattar elakt.

ETT ANNAT BARN (Cassie)

Som skryter och är morsk och kry

Som om han var kung i Snaskeby!

Alla barnen skrattar igen, lite högre den här gången.

Barnen börjar hotfullt att närma sig PELLE SNYGG.

ETT TREDJE BARN (Saga)

Vad vill du här? Gå bort med dig!

Ty här hos oss du passar ej.

BARNEN

Nej, nej!

ETT FJÄRDE BARN (Liv) (*ironiskt*)

Du är tvättad du, än sen?

Och kammad oh så fint, nej men!

ALLA BARNEN (*väser*)

Du är så hel och ren och ny

Du får ej bli i Snaskeby! (*skriker*)

Barnen jagar bort Pelle och börjar leka och tramsa runt igen.

BARNEN

Vi barn som bor i Snaskeby

Vi gillar inte vatten, fy!

Hej hopp, hej hopp, hej hopp!

Några försäljare kommer in och försöker sälja svampar och tvålar till barnen som flyr iväg i panik.

VÄRDEN (*skakar på huvudet*)

Pelle Snygg blev visst motad bort, var hans insats här så kort?

Och vad gör han här den granna gossen? Kan man ana ugglor i mossen?

PELLE SNYGG som kommer tillbaka in på scenen med en missmodig uppsyn.

VÄRDEN

Oj, nu kommer Pelle visst åter

Sur och tvär, han plötsligt låter!

PELLE SNYGG

Det här går inte för sig

Det här är helt på tok

Vilket sätt att tala till mig

Som är så ren och fin och klok!

Något måste göras!

PELLE SNYGG går raskt iväg för att konferera.

SCEN 2.

Samma plats. Några försäljare av hygienprodukter kommer in, på samma sätt som dom nyss sprang förbi.

SVAMPMOR

Svampar, svampar! Här var det svampar!

KRUKFAR

Krukor, krukor! Här var det krukor?

När de ser att barnen inte är där ser de modfällt på varandra och suckar.

VÄRDEN

Den som kränger hygienprodukter gör ej här nån alls avans

Nej, vill du sälja tvål och såpa, bör du dra nån annanstans!

SVAMPMOR

Se Krukefar, du Krukefar, hur står det med dig till?

KRUKFAR

Ack, kära Svampmor, ej bra, ingen krukor köpa vill!

SVAMPMOR

Nej vatten är nog kort och gott, för folk i denna stad för vått!

KRUKFAR

Ingen här ett tvättfat köper!

SVAMPMOR

Och med svamparna jag fåfängt löper!

KRUKFAR

Här ingen på oss vänligt ser. Till Snaskeby går jag typ aldrig mer.

SVAMPMOR

Inte jag heller!

KRUKFAR och SVAMPMOR vänder om och börjar gå men då kliver PELLE SNYGG fram

PELLE

Å nej, go' vänner gå ej bort, jag er behöver båda!
För tro mig på mitt ord, så skall ni strax få skåda.

SVAMPMOR och KRUKFAR

Skåda?

Båda lutar sig nyfiket fram.

PELLE SNYGG

Mmm.

SVAMPMOR (*viskar till KRUKFAR*)

Vad är det där för renskrubbad filur?

KRUKFAR (*viskar tillbaka*)

Som har en så nätt och oklanderlig figur?

PELLE SNYGG (*Pelle Snygg i upplaga två kliver in och presenterar sig*)

Pelle Snygg var namnet, goddag, goddag, goddag.

Och jag är nog nästan faktiskt, den enda av mitt slag.

Pelle Snygg vrider sig högfärdigt medan Svampmor och Krukfar tittar undrande på Pelle.

SVAMPMOR och KRUKFAR

Åhå! Åhå?

SVAMPMOR och KRUKFAR kliver fram som för att skvallra lite.

SVAMPMOR

Här i Snaskeby har jag väl aldrig sett på maken!

KRUKFAR

Är det något fuffens, vad är egentligen saken?

PELLE

Ge mig alla era svampar, min bästa Svampefru
Och alla era kannor, ni, kom och hjälp mig nu!SVAMPMOR (*håller fram sitt fat med svampar*)

Allesamman?

KRUKFAR (*håller fram sitt fat med krukor*)

Vilken gamman!

PELLE SNYGG

Mmm.

Svampmor och Krukfar sänker sina fat igen.

SVAMPMOR

Kära, vackra, rena barn, har vi förstått dig rätt?
Har du kommit hit till stan för att ställa till stor tvätt?

PELLE

Ja, det kan ni lita på, snart ni saken ska förstå!

TVÅLGUBBEN (*utifrån*)

Tvålar! Tvålar! Här var det tvålar!

PELLE SNYGG

Vänta, säg, vem är det där? Tvålar visst den gubben bär.

SVAMPMOR

Ja, det är min sväger Tom, och han är inte någon som.
Kan göra några pengar här, i denna hygienmisär.Tvålgubben kommer in med ett lass tvålar.

TVÅLGUBBEN

Tvålar! Tvålar! Här var det tvålar!

Får syn på Pelle Snygg och hajar till.

TVÅLGUBBEN

Nä men ser man på, hallå, hallå!

Svampmor och Krukfar pekar menande på Pelle Snygg och nickar uppmuntrande mot Tom aka Tvålgubben.

PELLE

Tvålfar, Tvålfar, giv mig om du har, stora stycken tvål så är du rysligt rar.

TVÅLGUBBEN

Jasså du, det må jag säga, du är visst ny i stan.
Du ser ju inte alls ut som alla andra snaskebarn.

Tvålgubben räcker fram tvålarna men Pelle tar inte emot dom.

PELLE

Tack, min snälla gubbe, tack, här du pengar har,
Titta så det stämmer, du kära Tvålefar?

TVÅLGUBBEN

Allt är rätt och riktigt du käre unge dräng
På dig kan man allt lita, och du doftar som en äng!

Alla luktar på Pelle som ser mycket stolt ut.

PELLE

Ja jag gör alltid rätt och på ett riktigt sätt
Och värnar om moralen och vett och etikett.

Svampmor, Krukfar och Tvålgubben ser beundrande på Pelle och sen på varandra och gör tummen upp.

BORSTGUBBEN (utifrån)

Köp borstar, köp!

PELLE

Säg vem är det där?

SVAMPMOR

Se där har vi ju borstefar

KRUKFAR

Men inte heller han, gör sig några pengar här.

BORSTGUBBEN (*kommer med sina varor i hösta hugg*)

Köp borstar, köp!

Köp borstar och kammar, köp!

När han ser att det inte finns några Snaskebybarn att sälja till här heller, ser han plötsligt moloken ut och suckar tungt.

BORSTGUBBEN

Här är förtjänsten riktigt skral, jag inget sälja får.

Och när vi sprang som tokar nyss, jag sträckte mina låar.

Näe här blir jag ej länge kvar, till nästa stad jag tror jag drar.

SVAMPMOR, KRUKFAR och TVÅLGUBBEN

Nej, nej, stopp!

Svampmor, Krukfar och Tvålgubben springer fram till Borstgubben och viskar.

BORSTGUBBEN

Va? Vardå?

Svampmor, Krukfar och Tvålgubben pekar på Pelle och Borstgubben hajar till när han får syn på honom.

BORTSGUBBEN

Nej men sicken proper gosse, han så hel och ren ser ut!

Och ni tror alltså att han köper borstar utan prut?

De andra nickar. Borstgubben samlar sig och går fram till Pelle Snygg med ett säljande leende.

BORSTAGUBBEN

Köp borstar, köp!

Köp borstar och kammar, köp!

PELLE

Kära, bästa Borstefar, du kom just till pass.

I en blink du genast nu blir kvitt ditt hela lass.

Giv mig dina borstar mjuka, hårda om varann

även kammar svarta, vita, gott jag bruka kan.

Borstgubben ser nöjd ut och ger Pelle Snygg en vänskapligt "box" på överarmen.

BORSTGUBBEN

Det var inte illa, dig börjar jag riktigt gilla!

Pelle tar MYCKET illa vid sig av denna fysiska kontakt och tittar med avsky på Borstgubben som backar undan lite. Pelle samlar sig igen och anlägger en "trevlig" min.

PELLE

Tack så mycket, Borstefar, hör nu vilken plan jag har!

Den gäller Snaskebarnen här, renlighet jag snart dem lär!

Jag skall dem kamma, jag skall dem tvätta, låta dem i vatten skvätta, tills i Snaskeby, så glad, en och var tar sig ett bad!

SVAMPOR, KRUKFAR, TVÅLGUBBEN, BORSTGUBBEN

Tills i Snaskeby, så glad, en och var tar sig ett bad! Ja! ja!

SVAMPOR

Jag ser en ljusning komma här!

KRUKFAR

Det här blir nog en bra affär!

PELLE

Så, nu undrar jag så smått, om jag av er ett handtag kunde fått?

TVÅLGUBBEN

Vi hjälper dig med allt så klart!

BORSTGUBBEN

Låt oss börja nu med fart!

PELLE

Stilla er och hör på mig så är vi nog i gång rätt snart.

Ta nu alla era varor med så ska ni strax få rakt besked.

ALLA

Vi kommer!

SVAMPOR

Hurra, hurra för Pelle Snygg!

ALLA

Hurra!

Pelle leder hela det upphetsade gänget ut från scenen.

VÄRDEN

I Snaskeby är snusk visst snart, ett rysligt minne blott!
Och tvålförsäljarens avans blev plötsligt riktigt flott!

De lortiga och stinkande snaskebybarnen intet kunna ana
att här i staden nu finns nån, som vill till lydnad dana

SCEN 3.

Barnen kommer in precis som i början och sjunger och hoppar.

BARNEN

Vi barn som bor i Snaskeby
Vi gillar inte vatten, fy!
Att tvättas inget nöje är
Och kammen den är till besvär
Hej hopp, hej hopp, hej hopp!

PELLE

Håll upp ett tag med sången!

BARNEN

Håll upp?

PELLE

Håll upp ett tag med sprången?

BARNEN

Whats upp?

ETT BARN

Men vänta lite nu, det är ju han igen, det är ju DU!

BARNEN

Fy baj!

ETT ANNAT BARN

Hade inte vi gjort klart, att du ska dra, vi skiter i vart!

PELLE

Ett sånt språk ni har mitt barn, den onde har dig i sitt garn!

BARNEN

Fy baj!

PELLE

Munnen din ska såpa få, ni andra ni kan titta på.

BARNEN

Fy baj!

ETT BARN

Du är inte lite styv i korken du, jag ska ge dig kom då, NU!

Barnet gör ett utfall mot Pelle som snabbt backar undan så att de andra, dvs Svampmor, Tvålgubben mfl kan haffa in barnet som skriker och stretar emot. De andra barnen flyr i panik och Pelle skrattar rått.

PELLE

Så där ja. Nu vi binda fast den styggen om både armarna och ryggen.

BARNET

Nej! Släpp mig! Aj!

SVAMPMOR

Tyst med dig din lilla snuskgris, snart doftar du nog som en vårbris!

BARNET

Nej! Vaddå vårbris?! Hjälp!

PELLE

Sluta sprattla och var stilla, annars kan det gå dig illa!

BARNET

SLUTA!!! Släpp mig!

PELLE

Hör du pys, låt bli att tjuta, med mig går det ej an att pruta!

KRUKFAR

Håll nu tyst, du skall ändå, tvagas hårt från topp till tå!

BARNET

Nej! Nej! NEEEEJ!

ALLA VUXNA

Jo, jo, jooo!

Barnet ser ut att ge upp lite och stillnar.

BORSTGUBBEN

Ungens konster nu syns svaga. Jag är redo att börja tvaga!

Barnet jämrar sig.

PELLE

Då ska vi se, vad vi ska börja med?

TVÅLGUBBEN

Vi börjar väl med huvudknoppen, sen jobbar vi oss ner längs kroppen?

KRUKFAR

Flått och skorv och fnas ska bort, och med mjäll gör vi processen kort.

BORSTGUBBEN

Varje tova redas ut med kam, snart kan vi ta saxen fram!

VÄRDEN

Flickan bunden vid en stol, låter som en spräckt fiol
Ungen skrubbas ren och vit, skuras, skrapas bit för bit.
Öronvaxet gröps nu ur, munnen får en våldsamt kur
Naglar filas ner med kraft, Pelle aldrig så roligt haft.

Pelle skrattar hånfullt och inspekterar tvätten.

PELLE

Så där ja, nu börjar det likna nått!

ALLA

Snart kan ungen visas fram, så flott!

BORSTGUBBEN

Ja det ser rätt skaplig ut, vi fick till ett redigt bad till slut.

Barnen som stått och kikat på vad som händer smyger sig nyfiket närmare.

PELLE

Tada!

Tvångstvättarna kliver åt sidan så att ungen syns, nu plötsligt ren och skär och prydlig. Barnen drar efter andan.

BARNEN

Wow!

PELLE SNYGG

Känner ni den ungen här?

SVAMPMOR

Är hon icke fin och skär?

BARNEN

Asså WOW!

PELLE SNYGG

Jojo!

KRUKFAR

Hören barn i denna stad!

TVÅLGUBBEN

Så fin blir man av ett bad!

BARNEN (*förbluffade till varandra*)

Bara av ett bad?

PELLE

Ja, bara av ett bad.

BARNEN

Jag vill också badas och tvättas! Jag med! Vi också! Osv osv.

DE VUXNA

Kom kom! Osv osv

Alla barnen utom ett (Inez) Barnen ställer upp sig på led. Pelle tittar på antalet barn ropar ut i kulissen efter hjälp.

PELLE SNYGG

Det här kan nog ta ett tag, vi kan behöva ett extra handtag!

Flera ur Max och Moritzgänget kommer för att hjälpa till med tvätten.

TVÄTTSSÅNG.

SCEN 4.

När tvättningen är klar står alla Snaskebybarnen prydligt uppställda och ler dygdigt med huvudet på sned. När trummor hörs börjar dom marscherar på rad som om de vore hjärntvättade. Så börjar de sjunga en ramsa.

BARNEN

Vi knoga hela dagen om, vi skölja, vrida, doppa,
sist tvätten vår vi stryka in och stoppa.

Men allt går undan som i fläng, och tiden skall ej fela,
när arbetet emellan oss vi dela.

Birgitta sköljer, Karin slår med klappträ, och vår Stina
på strecken hänger tvätten upp, den fina.

Låt gå, låt gå med raska tag, att man vår flit må prisa
och låt oss sjunga gladeligt en visa!

Trala la la la la.

Se, hur nu i solens sken, tvätten lyser fin och ren!

Trala, la la !

Du kära sol, lys på vår tvätt i da, i morgon går det då så lätt att dra.

Sen mangla vi och stryka in, var lägger sitt i lådan sin.

Skönt, skönt, o, så skönt!

Trala, la la

Svampmor och de andra tittar uppskattande på de numera prydliga barnen och myser.

SVAMPMOR

Vad allt nu är förändrat här, uti denna stad,
där förut alla barn var rädda för ett bad.

KRUKFAR

Nu är var flicka fin och nätt, var gosse är en riktig sprätt.

BORSTGUBBEN

Ja, allt här fått ett annat skick, sen stan besök av Pelle fick.

TVÅLGUBBEN

Var enda en är nu fin och ren, av badet ingen lider men.

Pelle ser plötsligt besvärad ut och sniffar i luften.

PELLE SNYGG

Men något är det ännu kvar som stinker här i stan?

Har ni någon glömt att löga, fattas det ett snaskebarn?

SVAMPMOR

Nej, nej det tror jag ej..

Försäljarna börjar oroligt kolla om det är någon dom missat. Pelle får syn på den trotsiga flickan som vägrat "rätta sig" i ledet.

PELLE SNYGG

Och vad är då det där för grisig liten tjej?

Pelle pekar på flickan och alla drar efter andan. Svampmor och Borstgubben tar tag i flickan och drar fram henne i mitten. Flickan skriker och spjärnar emot.

FLICKAN

Jag vill inte! Släpp mig!

PELLE SNYGG

Titta på den här gott folk som inte vilja lyda

Det på ett mycket rätt och ont, sinnelag må tyda

Se hon står där full av smuts och damm

Och blir för hela stan en skam!

Alla drar efter andan och förfasar sig.

ALLA (i munnen på varandra)

Skam! En sån skam! Usch! Fy!

FLICKAN (till sina forna snaskebykompisar)

Sluta! Vad är det med er egentligen? Hjälp!

BARNEN (*ivrigt till Pelle*)

Låt oss tvätta henne! Snälla Pelle Snygg, vi tar hand om saken, du kan vara trygg!

PELLE SNYGG

Ja men dåså! Varsågoda!

Pelle släpper flickan och barnen kastar sig över henne. Pelle ser nöjd ut och de andra vuxna klappar förtjust i händerna. Glättig journalfilmsmusik.

VÄRDARNA (*pratar nu som i en gammal journalfilm*)

Glatt skiner nu solen över Snaskeby. Borta är den forna smutsen och misären och allt ser trevligt ut.

FLICKAN (*inifrån "klumpen" med barn*)

Aaaaj!

VÄRDEN (*fortsatt som i en journalfilm*)

Barnen sköter sina sysslor utan knot. När de kavata Snaskebybarnen hjälpa varandra med hygienbestyren går de grundligt till väga.

FLICKAN (*inifrån "klumpen" med barn*)

Hjääälp!

VÄRDEN (*fortsatt som i en journalfilm*)

Snart är varenda unge ordentligt renskrubbad och uppsträckt!

ALLA DE VUXNA

Leve Pelle Snygg, leve Pelle Snygg!

Barnen uti Snaskeby, aldrig mera vatten sky!

ALLA

Leve Pelle Snygg, leve Pelle Snygg!

Länge må han leva jubelglad, ty renlighet och ordning har segrat här idag!

Musiken tystnar och allt stannar upp. Alla vänder sig långsamt framåt och flickan som nyss vägrade tvätt syns igen och ser nu ut som alla andra.

Värdarna bryter den obekväma tystnaden genom en harkling.

VÄRDEN

En smula märklig historia det här..

VÄRDEN

Mycket. Gjordes tydligen som sångspel på Operan 1904. Blev en stor succé.

VÄRDEN

Jaha. Ja, det är ju så olika det där..

VÄRDEN

Tusen tack Ottilia Adelborg för denna sedelärande historien och allt vi fått med oss från den!

VÄRDEN

Ja tack! Man är ju lite sugen på att veta hur orginalmusiken lät skriven av ingen mindre än Nelly van der Linden van Snelrewaard-Boudewijns.

VÄRDEN

Ja. Eller inte. Äh, vi skiter i Pelle Snygg nu och kliver vidare i danande barnlitteraturen från förra sekelskiftet och styra kosan mot Tyskland.

VÄRDEN

Och Wilhelm Buschs Max und Moritz.

VÄRDARNA

Mitt kommen!

Musik.

Alla snaskebybar, försäljarna och Pelle Snygg tar med sig snaskebyskylten och försvinner ut.

ANDRA DELEN; MAX OCH MORITZ**FÖRSTA OFOGET**

VÄRDEN (SÅNG)

Stygga gossars ofog dagligt
 Spörjes ofta obehagligt
 Här beskrivs hur dessa båda
 Max och Moritz, vållar våda

Under detta kommer Max och Moritz in med ondsint uppsyn. De tar upp en stor sten som de kastar och ett klirrande som av en sönderslagen fönsterruta hörs.

VÄRDEN (SÅNG forts)

Plåga djur till döds och reta
 Människornas kinder heta
 Uppför sig som små ligister
 Sätter andra lätt i klister

Men.. den som gräver grop åt andra
 mot sitt eget öde vandra
 Tillslut dom båda miste livet
 Här finns alltihop beskrivet

FÖRSTA OFOGET

Ett kacklande hörs och Änkan Bille kommer förbi, tätt följda av en skock höns, en tupp och en ganska luggsliten hund.

VÄRDEN

Mången gör sig möda me
 Sina kära fjäderfä
 Ty är hönsen bara mätta
 Kan de ägg till världen sätta

Ett av hönsen krystar i mitten och alla hejar på. Och så PLOPP kommer ägget och hönsen blir ivrigt glada men Värden sjasar bort dem och tar själv ägget.

VÄRDEN

För det andra kan man få

Sig en stek av dem också

Alla hönsen och tuppen kacklar förskräck till och springer ihop i mitten som för att ta skydd.

VÄRDEN

För det tredje kan man bruka
Fjädrarna till kuddar mjuka
Och i bolster vilka skyla
Oss mot luftens stränga kyla

Änkan Bille och hennes hund kommer gående igen.

VÄRDEN

Se här har vi änkan Bille
Som ej heller frysa ville!

ÄNKAN BILLE

Näe Huvva!

HÖNORNA (*skakar på rumporna*)
Huvva!

VÄRDEN

Hennes hönor vore tre,

VÄRDEN

eller nja de är visst flera..

VÄRDEN

Tuppen syns nu där breve.. Tuppen?

TUPPEN

Tuppen ja!

HÖNSEN (*gör tummen upp*)

Tuppen du!

VÄRDEN

Och hunden Karo Bille flankera.

Hunden skäller till och springer ett litet varv innan Bille kallar på hunden och går. Max och Moritz kommer fram från sitt gömställe.

MAX

Kolla brorsan!

MORITZ

Brorsan kolla!

MAX och MORITZ

Värsta hönshjärnorna!

Hönsen reagerar och Max och Moritz skrattar rått.

VÄRDEN

Max och Moritz tänkte så
Vad för otyg de ska hitta på?
Deras plan blev genast klar

MAX

Kolla vad jag i fickan har!

MORITZ

Bröd, det är ju helt sjukt bra!

MAX

Höns är dumma, dom kommer betet ta!

VÄRDEN

Max och Moritz binder sedan
Brödet fast i snören, jag fasar redan
Lägger sen sin fälla ut
Invid änkan Billes knut

Tuppen gal glatt när hen får syn på brödet.

VÄRDEN

Glad vid denna syn gal tuppen

TUPPEN

Kuckeliku!

VÄRDEN

till hela truppen
Av små hönor hörs nu krax
Skyndar, alla kommer strax

TUPPEN

Kolla brudar vad jag hitta!

HÖNSEN

Men vad smarrigt. Titta! Titta!

VÄRDEN

Födan hastigt i sig sluka
Så som höns och tuppar bruka
Och för sent så blir de klara
Över att de är i fara

Kors och tvärs med kvävda skrik
Rusar de i vild panik
Upp i luften flaxar de

HÖNSEN

Herre je, ja herre je!

VÄRDEN

Tills de allihopa hänger
På en gammal gren och slänger
Hönsen är från vettet skrämde
Sången tystnar, halsar klämda

HÖNSEN

Ännu värper vi i nöden
Var sitt ägg, sen kom visst döden

Hönsen dör under kvävda krax. Max och Moritz skrattar rått.

VÄRDEN

Änkan vaknade och hörde..

ÄNKAN BILLE

Vilket väsen hönsen förde!
Skynda snabbt på gården ut!

VÄRDEN

Får där skåda hönsens slut

Änkan slår sig för kinderna och vrider sina händer i förtvivlan.

ÄNKAN BILLE

Ack vad kval mitt hjärta sårat
Kinden nu av sorgen tårat
Allt vad jag har levat för
Hänger i ett träd, jag dör!

VÄRDEN

Djupt bedrövad skär hon av
Snöret som blev hönsens grav
Och de faller ner och varken
Kacklar eller gal på marken
Gråtande hon bär dem in
I sitt hus med sorgset sinn

ÄNKAN BILLE

Men jag kan ju inte bära.. Dom är ju jättemånga!

VÄRDEN

Lös det bara.

ÄNKAN BILLE

Men..

VÄRDEN

Inga men!

ÄNKAN BILLE

A men alltså..

VÄRDEN (*höjer rösten och hetsar ut alla hönsen som reser sig lite surt*)

Första ofoget är klart

Men dom andra kommer snart

ANDRA OFOGET

VÄRDEN (SÅNG)

Alla hönsen är nu döda
 Billes ögon lyser röda
 Inget mera kuckel hörs
 Till tårar nu hon ständigt rörs

Så snart den goda änkan sedan
 Hämtat sig från värsta svedan
 Är hon praktiskt lagd ändå
 Hönsen tas till vara på...

ÄNKAN BILLE

Ack och ve, men bäst som sker
 Ty Herren tar och Herren ger

VÄRDEN

Sen den korta sorgetiden
 Var respektfullt genomliden
 Skulle hon nu höns och tupp
 Steka och sen äta upp

ÄNKAN BILLE

Åh, jag kommer er nu sakna
 När ni ligger där helt nakna
 Knottriga som få i huden
 Plockade på fjäderskruden
 Jag minns med sorg nu forna dagar
 Pick och sprätt i mina hagar
 Ni krefsade så söta, snälla
 Ack, jag nu åter tårar fälla

Änkan Bille gråter och hulkar. Hunden kommer för att trösta henne.

ÄNKAN BILLE

Nu har jag bara dig kvar min hund
 är du snäll får du smaka om en stund

Änkan börjar tillaga hönsen och en underbar doft sprider sig. Max och Moritz sniffar i luften och puffar illmarigt på varandra.

MAX

Kom nu bror, känner du lukten?

MORITZ

Ja bror, och känner sukten!

VÄRDEN

Genom fönstret kan de båda
En begärlig syn nu skåda
Hönsens knaprigt bruna kroppar
Uti pannan puttrigt hoppar

Max och Moritz ser pillemariska ut och viskar och pekar. Änkan Bille ser ut att få en lysande idé.

ÄNKAN

En så härlig rätt nog kräver
Att jag i min källare gräver
Middagen blir nog så fin
Att jag unnar mig en flaska vin!

Änkan ser upplivad ut av tanken på vin. Hon gnuggar sina händer och försvinner i väg med en plötslig fart.

MAX

Kusten är klar!

MORITZ

Klar är kusten!

Max och Moritz smyger in och hunden skäller till. Max och Moritz skyggar först men skäller sen tillbaka på hunden som blir vettskrämd. Max och Moritz garvar.

MAX

Skynda bror!

MORITZ

Bror jag skyndar!

MAX

Ta allihopa!

MORITZ

Ja, ja sluta ropa!

Max och Moritz nappar åt sig alla de stekta hönsen och försvinner sen ut igen. Hunden skäller och ylar högt och försöker påkalla Änkan Billes uppmärksamhet.

VÄRDEN

Höga vov och vav nu ekar
 Änkan skyndar till sina stekar
 Men när hon fram till pannan hunnit
 Har ju alla höns försvunnit

ÄNKAN

Åh, ditt odjur! Tjuv till jycke!
 Nu ska du få stryk, så mycke!

Änkan tar fram en slev och börjar prygla hunden som gnyr och försöker visa att det var Max och Moritz som tagit maten utan att lyckas.

VÄRDEN

Med sin träsked, tung och rund
 Slår hon hårt sin stackars hund

Hunden ylar förfärat medan den får orimligt mycket stryk.

VÄRDEN

Inte förstår hon hundens ord
 Här begås justitiemord
 Oj, oj, oj!
 Voj, voj, voj!

Änkan jagar ut efter hunden. Max och Moritz kommer in med stekta hönor i nävarna och trinda magar.

VÄRDEN

Under tiden tvenne bröder
 Sina trinda magar göder

MAX

Jösses bror vad jag är mätt!

MORITZ

Tack för maten på vårt sätt!

Max och Moritz rapar ljudligt flera gånger.

VÄRDEN

Andra ofoget är klart

Men mer ska komma mycket snart

TREDJE OFOGET

VÄRDEN (SÅNG)

Magister Lämpel är så klok

Sprider kunskap ur sin bok

Men Max och Moritz lärdom skyr

Om sin framtid dom ej bryr

Max och Moritz kommer in och sätter sig i sina skolbänkar. De fnissar, gör prutt ljud och jävlas lite allmänt. En lång och mycket auktoritär karaktär kommer in och börjar förmana Max och Moritz.

MAGISTER LÄMPEL

Inte bara A B C

Kan oss verklig kunskap ge

Inte bara skriv- och läsning

får vårt intellekt i jäsning

Max och Moritz gör kräkljud och fula grimaser bakom Lämpels rygg.

MAGISTER LÄMPEL

och att räkna ger ej heller

näring nog åt hjärnans celler

Nej vårt kunskapsideal

Är att få en hög moral

Max och Moritz lipar och pekar finger.

MAGISTER LÄMPEL

Och att hålla högt i ära...

Magister Lämpel börjar skriva på svarta tavlan.

VÄRDEN

..Sin magisters visa lära
Herr magister Lämpel bör
Sörja, som man ser, därför
Max och Moritz, båda två
Vilja honom ont ändå

Max och Moritz fnissar lömskt och viskar med varandra och pekar.

VÄRDEN

Ja den som bär på ont i sinnet
Lägger ej lärda ord på minnet

Magister Lämpel skakar på huvudet och suckar tungt.

MAX

Hörru magister ister haru sniffa klister!

MORITZ

Sniffat klister! Magister ister!

Max och Moritz skrattar elakt.

MORITZ

Eller eh, ska ru klistra eh vahettere, sån där, eh..

MAX

Lister?

MORITZ

Va?

MAX

Lister. Såna dära..

MORITZ

Eh, va? Näe jag eh..

Max pekar lite som för att visa hur listerna går längs golvet. Värden och alla andra tittar på Max och Moritz som om dom är dumma i huvudet. Max och Moritz märker det och skäms.

En skolklocka ringer och alla återgår till sitt igen medan Värden fortsätter.

VÄRDEN

Lämpel hade en stor brist
Han var inbiten nikotunist
Att få njuta pipans tobak
Efter dagens slit och omak
Kan nog alla Lämpel unna
Trots att tobakens fördelar synes rätt tunna

Magister Lämpel pular med pipan och drar ett djupt bloss. Alla andra hostar.

VÄRDEN

Max och Moritz önskan var
Att få skrämma denna karl

MAX

Jag har en plan bror!

MORITZ

Bror en plan du har!

Max och Moritz börjar viska sinsemellan och ser illvilliga ut, som vanligt... Sen skrattar de lömskt och piper iväg.

VÄRDEN

Nu har de i sitt sinne fått
Ett nytt och elakt spratt och blott
Att genom magisterns egna laster
Skapa oreda och disaster

VÄRDEN

Varje söndag gör magister Lämpel
Organistisk tjänst i socknens tempel

Den andra Värden fnissar.

VÄRDEN

Organistisk?

VÄRDEN

Ja, organistisk.

VÄRDEN

Det låter, ja, lite liksom snuskigt... Eller?

VÄRDEN

Organistisk! Som att han spelar orgel! Herr gud alltså, var har du ditt fokus?

VÄRDEN

Här! Mitt fokus är här, absolut.

VÄRDEN

Men då så. Kan vi fortsätta eller ska du hålla på och..

VÄRDEN

Näe inte alls, absolut INTE! Fortsätt!

MAGISTER LÄMPEL

Ja, men då fortsätter vi?

VÄRDEN

Ja absolut!

VÄRDEN

Bara kör!

MAGISTER LÄMPEL

Okej, vi kör!

MAGISTER LÄMPEL

Jag!

MAGISTER LÄMPEL

Ja, ja men JAG då! Herre gud vad trött jag blir...

Lämpel kvistar iväg till orgeln och börjar spela med stora gester.

VÄRDEN

Med en mycket känslfull natur
Sköter Lämpel orgelns moll och dur

"Församlingen" börjar sjunga med, det låter hemskt. Värden höjer volymen lite och får nästan skrika för att överrösta "pöbeln".

VÄRDEN

Så en söndag dessa gossar stygga
Smyger in i Lämpels hus det trygga

Max och Moritz börjar smyga och Värden ser mer och mer irriterad ut för att sedan "pausa" församlingen och Magister Lämpel för en stund. Alla är "frysta" medan Max och Moritz fortsätter smyga.

MAX

Ey Moritz!

MORITZ

Ey Max!

MAX

Här är den ju!

MORITZ

Nu har vi flax!

VÄRDEN

Och så blir de plötsligt raska
Och tar fram sin explosiva flaska
Pipan stoppas full med krut
Max och Moritz försvinner ut

Max och Moritz skrattar illvilligt medan Magister Lämpel slår igen orgellocket och beger sig hem.

VÄRDEN

Nöjd med dagens organistiska syssla
Lämpel trängtar att med pipan pyssla
Och hans lugna sinne återvänder
När han tacksamt pipan tänder

Pipan exploderar som i slow motion.

VÄRDEN

BOOM! Där dåna pipans knall

Med ett mordiskt dunderanfall
Bläckhorn, länstol, ugn och krus
Fall ner i stoft och grus
Kaffekopp och vattenglas
Alltihop går strax i kras

Efter överstånden våda
Kan du här magistern skåda

LÄMPEL

Gudskelov jag lever än,
fast jag föll till golvet -men
Näsa, kinder, öron, händer
Äro svarta som av bränder
Och varenda strå på skallen
Har försvunnit efter knallen

VÄRDEN

Vem ska nu lära barnen läsa
Sedan Lämpel fått sin nesa
Vem ska sköta göromålen
Sen magistern mistat huvudsvålen?

LÄMPEL

Vad ska jag väl röka nu,
När pipan min gått mitt itu?

VÄRDEN

Tiden går och alla såren
Utom pipan läks med åren

VÄRDEN

Tredje ofoget är klart
Men det fjärde kommer snart

FJÄRDE OFOGET

Onkel Fritz, en lätt bedagad herre som gärna tar sig en jävel eller två, svajar in och sätter sig. Max och Moritz smyger in efter honom.

VÄRDEN (SÅNG)

Onkeln Fritz, en glad gemäng
Får av bröderna en släng
Insekter nu snart tar plats
I onkelns egen sovmadrass..

VÄRDEN

Den som har en god och rar
Onkel uti livet kvar
Bör med städat skick sig visa
Ty det plägar onklar prisa

ONKEL FRITZ

Låt din onkel alltid höra

ALLA

Finns det något jag kan göra?

MAX och MORITZ

Äh!

VÄRDEN

Hämta på hans minsta vink

ONKEL FRITZ

Det jag trängtar i en blink!

MAX och MORITZ

Nä!

VÄRDEN

Eller om han taga vill
En pris snus och nyser till
Bör man genast

ALLA

"prosit"

VÄRDEN

Ropa.

ONKEL FRITZ

Välbekomme allihopa!

Max och Moritz garvar högt.

VÄRDEN

Kort man alltid bör försöka
Sin käre onkels trivsel öka

ONKEL FRITZ (*en aning slirig*)

Har jag efter promenaden
Mellan krogarna i staden
Kommit sent tillbaka då
Sätter man mina tofflor på

Max och Moritz härmar Onkel Fritz med larvig röst.

VÄRDEN

Max och Moritz för sin del
Finner härtill intet skäl
Tänk er blott vad elak vits
de strax begå mot onkel Fritz

ONKEL FRITZ

Vad falls?

Onkel Fritz ser sig omkring men kan inte se något och rycker på axlarna
och gäspar sömnigt.

ONKEL FRITZ

Näe men om jag skulle gå och knyta mig?
Ja det ska jag faktiskt.

VÄRDEN

Alla vet ju eller hur
Vad ollonborren är för djur

ONKEL FRITZ (*vaknar liksom till en smula*)

Den som bor bland trädens grenar

Och en väldig massa ben har?

MAGISTER LÄMPEL (kliver förnumstigt in från kulissen)

Melolontha melolontha! Är en art i skalbaggsfamiljen bladhorningar och svärmar ljumma försommarkvällar kring lövträd.

MAGISTER LÄMPEL

Melolontha melolonthas larver, den så kallade fettpölsan, är krumböjd och blir cirka fem till sex centimeter..

VÄRDEN (*påtagligt irriterad av att hela tiden bli avbruten*)

Tack, tack, det räcker!

MAGISTER LÄMPEL

Va?

VÄRDEN

TYST!

Magister Lämpel ser förnärmad ut och går muttrande ut. Max och Moritz står som två fågelholkar och värden knäpper med fingrarna för att få dem att vakna till.

MAX

Max..

MORITZ

och Moritz..

VÄRDEN

skakar ned..

MAX och MORITZ

Ollonborrar från ett träd!

I en strut av papper skuren

Stoppar vi dom dumma djuren!

Max och Moritz skakar ner Ollonborrar ur ett träd och fyller en pappersstrut med de krefsande och otäcka djuren.

VÄRDEN

Som de sen av ingen sedd

Lägger i sin onkels bädd

ONKEL FRITZ

Jag nu sluter mina ögon trött
Somnar strax och sover sött!

VÄRDEN

Inte hör han borrarars krafs
Som nu kryper i hans madrass

Onkel Fritz fnissar i sömnen och vänder sig om.

VÄRDEN

Så börjar ollonborrarna att fräsa
Under onkel Fritzes näsa
Hu! Han vaknar ur sin lur

ONKEL FRITZ

"vad är det för äckligt djur?" (Ollonborrarna fräser)
Bättre fly än illa fäkta

VÄRDEN

Ur sin säng han måste jäkta

ONKEL FRITZ

"USCH!"

VÄRDEN

han skriker

ONKEL FRITZ

"USCH, nu stack en
Höger ben och en i nacken!"

VÄRDEN

Denna flygande gerilla
Plågar honom rätt så illa.
Onkel Fritz i denna nöd
Bringar djuren skräck och död

Onkel Fritz trampar ihjäl Ollonborrar till höger och vänster.

ONKEL FRITZ

Där haru, och där! Ha, ha!
 Sirru nu du! Allt är slut
 Jag har djuren rotat ut

VÄRDEN

När alla borrharna är döda
 Räknar Onkeln bett så röda
 Sedan han med lugn i sinn
 Läger sig och slumrar in

Max och Moritz fnissar grymt.

VÄRDEN

Max och Moritz fnissar grymt
 Av ånger synes ej en skymt
 För dessa lymlar finns nog ej
 Någon lust att bättra sig

MAX och MORITZ

Exakt!

VÄRDEN

Slut nu fjärde ofoget är
 Men det femte följer här

Ollonborrarna ligger kvar med armar och ben i vädret. Dom lyfter
 undrande på huvudet och tittar på varandra.

EN OLLONBORRE (Noah)

Men hallå, ska vi bara ligga här eller?

ANNAN OLLONBORRE (Lovis)

Det är sjukt oskönt att ligga så här, jag får ont i armarna.

EN ANNAN OLLONBORRE (Rebecka)

Jag med! Asså! Det här är ANDRA gången vi dör i den här pjäsen.

EN TREDJE OLLONBORRE (Majken)

Varför ska just VI dö hela tiden?

YTTERLIGARE EN OLLONBORRE (Alice)

"Barnen i årskurs tre och fyra kan dö på slutet i varje scen dom är med i, det är kul!" Ja JÄTTEKUL, verkligen..!

EN FJÄRDE OLLONBORRE (Alvar)

Jag vill gå med i Vår Teater i stället.

EN OLLONBORRE (Ester)

Ja det här suger!

ALLA OLLONBORRARNA

Jävla skitregissör!

NÅGON OLLONBORRE (Nike)

Asså vad handlar det här ens om?

NÅGRA ANDRA OLLONBORRAR (Noah)

Nonsen är vad det är!

EN OLLONBORRE (Lovis)

Kom vi drar.

Ollonborrharna drar iväg och Vårdarna ser efter dem men vänder sig sedan mot publiken.

VÄRDEN

Jaha ja, go vänner, så kan det gå

Är det nu vi vinkar till våra ollonborrharna hejdå?

Ollonborrharna kommer argsint in igen.

OLLONBORRARNA

Glöm det, sällan, ingen tvekan råder!

Vi kommer tillbaks sen för att ta emot applåder!

Ollonborrharna går trotsigt iväg och Värden ser sig lite osäkert omkring.

VÄRDEN

Ja men dåså, då var väl det där kanske klart?

Och ja.. Det femte ofoget, börjar nog nu rätt snart..

VÄRDEN

Ja det gör det!

VÄRDEN (SÅNG)

Ollonborrar har sagt sitt
Vi tar på resten nu en titt
Konditorns öde snart vi se
Ni får bara hänga me..

FEMTE OFOGET

VÄRDEN

I den sköna påsketid
Var konditor from och blid
Söta bröd och kringlor baka
Jämte mången läcker kaka

En person i bagarmössa kommer in med en stor bunke.

KONDITORN

Var konditor och bagare bör
Veta att allt blir bättre med smör!
Ägg och socker blir en ljuvlig smet
Vad gör väl det om man blir lite fet?

Max och Moritz kommer in i konditoriet och en dörrpingla hörs.

KONDITORN

Godda.

MAX och MORITZ

Tja.

Max och Moritz fnissar och upptäcker sen allt det läckra som bakas. Dom dreglar av sötsug.

MAX

Hey du brorsan, ser du vad jag ser?

MORITZ

Ja, kakor och bullar och mycke, mycke mer!

VÄRDEN

Oj, så mycket gott som lockar
Tvenne bröders sötsug pockar
Max och Moritz tänker sno en
Ordentlig del av brödransonen.

Max och Moritz sticker iväg.

KONDITORN

Va? Näe men det känns inte helt okej.
Bakverk är ju liksom min grej..

Värden tystar konditorn.

VÄRDEN

Och där var klockan åtta och det är dags att stänga butiken.

KONDITORN

Jaha? Ja ja!

Konditorn går ut men stoppas av Värden.

VÄRDEN

Men konditorn går ej förr
Än hon reglat till sin dörr

KONDITORN

Ja ha, ja just det ja..

Konditorn vänder om och låser "dörren".

Max och Morits kikar genast fram genom ett fönster.

VÄRDEN

Se hur Max och Moritz ögon lystet tindrar
Ingen finns det nu som brödstölden hindrar

MAX

Hm.. Den som här vill stjäla..

MORITZ

Måste genom fönstret kräla!

Max och Moritz försöker knöla in sig genom fönstret med stånk och bök
för att sedan falla ner i en "lår" med ett poff.

VÄRDEN

POFF! Sin landningsplats visst de får
I en mjölförvaringslår

Max och Moritz reser sig upp ur mjölförvaringslåren med en massa mjöl i
ansiktet och får syn på varandra.

MAX

Oj, nu är vi båda vita

MORITZ

Som tvänne bitar tavelkrita!

Dom får snabbt syn på kringlor som hänger lite längre upp.

MAX

Kolla brorsan, brorsan kolla!

MORITZ

Ta nu ner dom, jag kan hålla!

VÄRDEN

På varann de nu syns vingla
Försöker nå varsin sockerkringla
Balans är dock inget som dessa gossar har
Slafs ner i degen de på öronen far!

Max och Moritz ramlar ner konditorns stora bunke. Konditorn kliver in.

KONDITORN

Vad var det? Jag tyckte det var något som lät.

VÄRDEN

Konditorn vänder åter och låser upp sin dörr!

KONDITORN

Ja just det ja.

Konditorn vänder om och låser upp "dörren" och kliver in igen. Får syn på något i degbunken.

VÄRDEN

Och där är något nytt som inte var där förr.

Konditorn går fram till degbunken.

KONDITORN

Dessa båda degar, dom hade jag visst glömt
Ibland är jag så snurrig, och minnet liksom tömt..

Konditorn börjar glatt knåda i bunken.

VÄRDEN

Två degomhöljda gossar hon snabbt och ivrigt rullar
Och knådar dem ordentligt till riktigt granna bullar

Max och Moritz dyker nu upp i form av degkakor i gossform. Inifrån degkakorna hörs kvävda rop.

VÄRDEN

Max och Moritzs kvävda skrik är för många ljuv musik

Magister Lämpel, Onkel Fritz och Änkan Gille dyker upp då de hör Max och Moritz ropa på hjälp.

VÄRDEN

Lämpel, Onkel Fritz och Gille, på bröderna nu gruvligt hämnas ville.
När konditorn tvekar tar de över, och Max och Moritz till evigheten "söver".

Magister Lämpel, Onkel Fritz och Änkan Gille stoppar in degkakorna i ugnen och en timer hörs ticka.

VÄRDEN

In i ugnen far nu båda två, otåligt sen de hämndlystna vänta på
Att ur hettan strax plocka ut, gossar små, vars liv tagit slut.

Timern ringer och Magister Lämpel, Onkel Fritz och Änkan Gille hjälps åt att plocka ut gosskakorna ur ugnen. Dom fipplar lite och någon kanske bränner sig på plåten. Alla ser mycket upprymda ut.

LÄMPEL

Oj, så härligt det nu doftar här,

GILLE (*blodtörstigt väsande*)

ta fram en kniv och skär, bara skär!

Onkel Fritz får en kniv och skär ordentligt upp stora bitar.

ONKEL FRITZ

Så där ja!

Alla skrattar rått.

ONKEL FRITZ

Ta nu för er, välj och vraka!

Alla gnider lystet sina händer och tar för sig.

ÄNKAN GILLE

Åh, vad gott det ska bli med kaka!

Magister Lämpel, Onkel Fritz och Änkan Gille tar för sig av kakan och börjar äta. Det syns dock att kakan inte är så god och kanske en smula svårtuggad..?

VÄRDEN

Ja, smaklig spis!

Och trots att knotor mellan tänder knaka

Låter sig alla mycket väl smaka!

Max och Moritz är nu borta för gott,

Näe, Max och Moritz kommer aldrig tillbaka..

Max och Moritz står tillsammans och ser på medan de "äts upp", dom ser MYCKET bedrövade ut.

SLUTSÅNG

VÄRDEN

Den som jävlas allt för ofta

Skyller lätt på offerkofta

Men till slut fick folket nog
Max och Moritz, ja dom dog!

Stygga gossars ofog dagligt
Spörjes ofta obehagligt
Ta nu en bit gossekaka
Alla får va med och smaka!

Alla i ensemblen kommer in och sjunger den sista versen.

ALLA
Stygga gossars ofog dagligt
Spörjes ofta obehagligt
Ta nu en bit gossekaka
Alla får va med och smaka!

SLUT.